

хоръ — съ оркестъръ и пиано; музика къмъ една коледна приказка „Вълшебното огледало“ (1930).

Гама, гръцкото *Γ*, фр. *gamme* — 1) изходния тонъ — най-низката нота (*g*) въ старата нотна система на Гвидо д'Арецо. 2) обемътъ на духовитѣ инструменти, отъ най-низкия до най-високия тонъ въ хроматически редъ, съ указание на тѣхното получаване (апикатурни табели). Въ Франция, а и у насъ и до сега съ *Г*. наричатъ тоновата стълба (г. т.).

Гамба — съкр. на виола да гамба — предходникъ на виолончела — петъ или шестъструненъ, (съ тонъ приличенъ на виолончеловия) инструментъ, който при свирене се поставя между колѣната — въ употреба до края на XVIII ст.

Гамбови гласове се наричатъ въ органа всички гласове, които носятъ име на нѣкой отъ струннитѣ инструменти: виолино, виола, виолончело, контрабасъ, гамбета и др.

Гандолфи, Рикардо Кристофоро Даниелъ Диомедъ — Gandolfi Riccardo Christoforo Daniel Diomed — композистъ и музик. историкъ, род. 16 февр. 1869 год. въ Боджера, умр. 5 февр. 1919 въ Флоренция, ученикъ на Пучини, Контти и Мабелини; писалъ нѣколко опери, увертюри, меси, единъ реквиемъ и др. църковни творби, както и трудове върху операта, „Стълбове на музикалната история“ и др.

Ганевъ, Венелинъ — професоръ по правни науки и много добъръ ценителъ на музиката, род. 4 фев. 1880 въ Русе, училъ известно време пиано въ родния си градъ при пребиваващата тамъ руски професоръ Кречмакъ, а самъ — елементарна теория и хармония, като се запознава и съ най-важнитѣ предстатели на клавирната музика. Успоредно съ изучаване правнитѣ науки въ университетата въ Женева, учи две години пиано въ тамошната консерватория при Шулце, а хармония, контрапунктъ, история на музиката и учение за музикалнитѣ форми — при Клингъ. Писалъ: „Шопень“ (рефератъ и отдѣлна брошура — 1919), „Бетховень“ — сп. „Слънце“ (1921), „Съвременната модерна французска музика“ (рефератъ), Рецензия за труда на Добри Христовъ — „Рит-

мичниоснови на народната музика“ за Българската академия на наукитѣ и др.

Гарѣ, Пиеръ Жанъ — Garat, Pierre Jean — прочутъ концертенъ пѣвѣцъ и гласовъ педагогъ, род. 25 1874 въ Юстарицъ, ученикъ на Францъ Бекъ въ Бордо, пѣлъ отначало въ аристократични и дворцови срѣди, при избухването на революцията — принуденъ да си изкара хлѣба, заедно съ Роде концертиратъ въ Хамбургъ съ необикновено голѣмъ успѣхъ, а следъ завръщането си въ Парижъ 1895, се явява въ „Консервъ Файдо“ съ сжщитѣ постижения, и бива назначенъ още сжщата година професоръ по пѣние въ консерваторията. *Г*. се е славилъ съ необикновено голѣмия обемъ на гласа си — високъ баритонъ — и съ голѣмото техническо негово съвършенство — изпълнявайки и най-труднитѣ колоратурни пасажии.

Гарбо, ит. *garbo* — прелестно, изящно; *son g.* — съ прелестъ, съ изящество.

Гарбузовъ, Николай Александровичъ — руски музикаленъ изследвателъ — акустикъ, род. 5 юли 1880 въ Москва, абсолвиралъ Горската инженерна школа въ Петербургъ и консерваторията на Московската филхармония; директоръ на държавния институтъ за музикална наука, професоръ по акустика въ Московската консерватория, и подпредседателъ на Общо руския съюзъ на компониститѣ. Резултатъ отъ неговитѣ изследвания върху теоретическата акустика е ценния му трудъ: „Многостранность въ акустическитѣ основи на тоновитѣ видове и съзвучия“.

Гарландиа, Йоханесъ де — Garlandia, Johannes de — име на двама музикални писатели отъ XIII ст., по стариятъ, род. въ края на XII в., писалъ върху мензурната музика и върху старитѣ инструменти, а по младиятъ, живѣлъ въ втората половина на XIII ст. — първия, който съ своитѣ съчинения употребява думата контрапунктъ — („Optima introductio in contrapunctum“).

Гарние, Франсуа Жозе — Garnier, François Joseph — знаменитъ виртуозъ на обой и композистъ за тоя инструментъ, род. 1759 въ Лори, умр. 1825 с. т., ученикъ на Салантенъ,